

[Transcript] Genstart / De sene aborter

Hvad mener du mere, at der ikke er noget, der hedder forstrød i et bestemt ental?

Det er sådan et lille vasen, der kommer ud, som kan have et hav af forskellige betydninger for den enkelte kvinde.

Så det kan godt være, at man som samfund tillægger det en betydning, for eksempel utorges jule, så definerer vi det som et barn, og hvis der er livstegnet, så bliver det også pludselig til et barn.

Men for kvinden kan det være, at det skal blive til ikke noget, eller det kan være, at det skal blive til...

... noget, der minder om en fullborn baby.

Altså det er simpelthen så forskelligt.

Mens nogen svøber deres foster i hjemmehæglet pastelfraget tæpper, ved andre slet ikke se det.

På afsnit for tab finder de senere abortersted, dem efter uge 14.

Og det gør afdelingen central i debatten om en højere abortgrænse.

Kvinder her i Landet Bør kunne vælge at få en abort 6 uger længere hende i graviditeten, end de kan i dag,

så lyder det fra IT-s gråd, hvor et flertal af medlemmerne nu mener, at abortgrænsen skal ændres fra de nuværende 12 uger til altså i stedet 18 uger.

Som jordmord der, på afsnit for tab, har Mathilde Lindhjørnsen været med til utalige senere aborter.

Og selvom det aldrig er lidt, er der ikke to abortoplevelser derens.

For nogen er det en uberlig sove, et uforløst barn, for andre er det en lettelse og befrielse.

Hvordan forholder en jordmord sig til de retikalt forskellige oplevelser og følelser, der følger med en abortfyssel?

Det spørger genstart om i dag, jeg hedder Anna Ingrish.

Kan du ikke fortælle om den første følelse du med til, det er lige, da du blev færdiget, Anna?

Jo, det kan jeg. Jeg er stød der i min nye træsko med en masse sommerfugelig maven, og står og tager imod den her flærgangsfødende kvinde, som har gode vejer.

Og flærgangsfødende, de føler ofte hurtigt, så faktisk så drøg jeg kun lige præcis at få min handsker på,

før at barnet begynder og tid frem.

Og jeg har en erfaren jordmord med mig på stuen for at støtte mig,

og hun griner lidt af mig, kan jeg se ud og øgenkron, fordi jeg kun lige præcis når, at blive klar.

Og så er det jo bare et stærligt øjeblik, og det er det uanset, hvor mange år man har været fæd,

og mærke, at det her lille barn kom til verden først hovedet, som jo er det største og sådan hårdeste for kvinden at føde,

og så er der til din webhavse, inden resten af barnets krop så kommer.

Og den der fornemmelse er at stå med den her lille krop, som nogle gange er slap,

og lige skal sådan knides oppe ned i ryggen for at få gang i lungerne og musklerne,

og andre gange kommer ud som sådan en spændt flitsbu, og bare klare til Europa og verden.

Det har jo altid noget magisk over sig.

Har du adrenalin i kroppen?

Ja, det har jeg også efter 15 år.

Der er sådan en skryblighed forbundet med det tidspunkt, hvor vi står lige der på Tarskland til et nyt liv.

Men som nyuddannet jordmør har Matilde Lind Jørgensen også forløbt, hvor den gravidet skal igennem en senabord,

[Transcript] Genstart / De sene aborter

eller hvor forstret dør i kvindens mage kortført til min.

Og jeg synes, at jeg, altså i alt ubeskedighed, var god til at være til sted, og at drage omsorg for paret i de her situationer.

Det er noget med at ture og være nærværende i et rum, som jo er præget af mange råder og svære følelser.

Og det kræver faktisk, at man er i stand til at lægge sin handleparathed på hylden.

Altså med handleparathed mener jeg, at når man står til en almindelig fødsel,

så skal man jo være meget actiongivet.

Og inde på en stue, hvor er det paramester, men der skal man gå ind i sådan et helt andet tempo.

Og nogle gange være klar til bare være der sammen med dem, uden at gøre noget eller sige så meget.

Der forsøger Matilde, der er også uddannet antropolog, ind på afsnit for tab på Aarhus Universitetusbital.

Vi har kvinder, der mister cirka efter graviditetet i 2014, og det kan være vi spontaner bort.

Altså at hun begynder at bløde og få smærter derhjemme typisk.

Det kan være, at få stort død efter uter 22, hvor at barnet pludselig er dødt ind i kvindens livmord.

Det kan jo desværre i tjende tilfælde ske helt frem til et termin.

Og så kan det være de prokerede samrådsaboter.

Du bruger et udtryk her, et samrådsabot.

Hvad dækker det over?

Det dækker over, at når kvinden gerne vil afbruge graviditeten efter utol,

så er hun nødt til at anmode et regionelt abot samråd,

der så skal tage stilling til, om hun i følge den gældelige lovgivning kan få samtykke til at afbruge graviditeten.

For eksempel fordi der er noget alvorlig galt med det barn, hun venter,

eller hvis der er nogle sociale forhold i hendes liv, det kan for eksempel være et voldeligt forhold,

eller at hun er meget ung, som gør, at samrådet vurderer, at det følge loven er på sin plads og gi' hende lov til at afbryde.

Så en samrådsabot kan sådan set det også være en senabot?

Ja, man kan bare sige, at senaboter kan både få gå spontant, og så kan de få gå efter samrådet.

Med vedtalesen har alle kvinder fri adgang til at få svangerskabsafbrødelse indtil den 12.

svangerskabsur.

I 50 år har grænsen for friabot været den samme, men nu forslår et snævert flertal i etisk råd, at den ændres.

Ved 18 uger så giver man kvinderne mest mulighed for at sælge og bestemme,

og der er god afstand til det, vi kalder livdygtigst kriteriet, altså det, hvor forstået kan leve.

Som det er nu kan den gravidet få afbrugt svangerskabet frem til 12. svangerskabet frem til 12.

svangerskabet frem til 12.

Her efter skal et samråd godkende af borten.

Og lågen er så godt som uendret siden, selvom både samfundet og den medicinske viden har ændret sig.

Samrådet godkender langt de fleste forespørgslere på at bort.

I 2021 fik 753 gravidet tilladelse til en af bort efter 12. svangerskabet.

53 fik afslag.

[Transcript] Genstart / De sene aborter

Hvad er typisk grund til, at man får afslag?

Langt de fleste, der får afslag, de får afslag på social indikation.

Og alternativ, det er så, hvis der er et eller andet galt med forstået, de får stor set tilladelse alle sammen.

I dag skal vi tale om de senere aborter.

Kan du ikke starte med at fortælle, hvad forskellen er på en abort i 12. uge og en abort i 18. uge?

Fram til uge 12 i graviditeten, der kan kvinde jo vælge at få en abort ved et keroisk indgreb, altså hvor hun bliver lagt til at sove i vultna kose.

Og så vågner hun igen, og så er der en kynokolot, der har fjernet graviditeten keroisk.

Man kan også godt lave tidlig medicinske aborter frem til graviditetes unik, så det er der også mange kvinder, der oplever.

Altså når vi kommer op om graviditetes uge 14, så er det sådan i Danmark, at der er proceduren, at kvinder kun har den mulighed, at aborten gennemføres medicinsk.

Så det vil sige, at hun skal ikke gennem det, man lidt for enkelt kan kalde en abortføsel, altså at hun vaginelt skal abortere.

På afsnit for tab tager Matilde Lind Jørgensen imod nogle af de kvinder, der skal have en scenerbord.

Jamen afsnittet er en lille afsnit, som ligger tæt på, men isolerede fra den almindelige fødegang.

Så når man går ind af døren, så ser man til højre, en lille halmur, hvor jormorden har sig kontor.

Og der er selvfølgelig de remeder op PC og så videre, som vi bruger.

Men der er også en stor opslagstavle, hvor der hænger en masse kort og billeder og tegninger og avisudklipp,

og det er kort, som tidligere patienter og par har sendt os.

Der er også nogle, der har medsendt billeder?

Jamen det kan være billeder af den side, hvor de var i afsnittet, hvor de f.eks. havde siddet med det lille.

Bittebarn eller første jermene, og måske har svøbt det i lidt tæppe og ja.

På afdelingen, der har jeg også hæklet engelskrutter, jabelbisvøb, hjemminetre. Hvorfor har jeg alt det?

Der er mange, der er glade for, at de kan gøre nogle af de samme ting for deres barn, som de ellers ville have gjort,

hvis nu barnet havde været levende før.

Og det, man gør i år på sit nyfødte barn, er, at man får noget nyttet lejthøj, en lille bamse.

Man finder et fint, et særligt fint tebe, måske har man selv hæklet et.

Men der er også mange par, for hvem det ikke giver mening.

Derfor er det også rigtig vigtigt, at når man som jormor præsenterer vores patienter,

fordi der er muligheder, at man er så meget tydelig omkring, at det her er én vej, man kan gå.

Men det er ikke fordi, der er en vej, man kan gå.

På daet møder den gravide indtil en konsultation med jormoren, og får medicin, der afbryder svangerskabet.

De er ked af det, altså de er alle sammen ked af det.

Og har flakkende blik, og har det skidt i kroppen, altså snaksymtomer.

De kan være meget, meget rød af, hvis de har været i tvivl, om de skulle afbryde eller ej.

Så det er mennesker, der kommer ind i krise, i en eller anden grad.

[Transcript] Genstart / De sene aborter

Til den konsultation, så får de også den første dosis medicin.

Hvad sker den, når kvinden får den første bille?

Når hun har taget den første bille, så er det ligesom ugenkantiligt, at nu er borden i gang medicinsk.

De fleste kvinder, der har været i kvinden, har været i kvinden.

Nu er borden i gang medicinsk. De fleste mærker ikke de store fysiske bivirkninger ved den tablet, men der kan være noget rigtig svært ved at tage den første bille.

Så bare også for at forstå det ret, forstået dør ikke af den, men graviditeten bliver ligesom smadret.

Ja, du destabiliser graviditet som underne.

De kommer tilbage næste dag, og får så V fremkallende medicin.

Hvordan vurderer du i den situation, sådan følelsesmæssigt, hvad de har brug for?

Jeg prøver så vidt, at jeg kan aflæse masser af kropssbo, men selvfølgelig også ved at spørge dem ad.

Nogle har brug for at være mest muligt selv, og alene ind på stuen, lægge ske, kigge noget tv, og lige abstraher fra det hele.

Andre har meget med at bruge for mit nærværelse om jordmåder, og for at jeg måske holder i hånden, at jeg lægger en rolig hånd på kvindenskuller, hvis hun er meget nervøs for øjenkontakt med hende.

Det kan også være, at der er mange spørgsmål til.

Hvad nu når, at det her lille vasen, det her lille forstå eller barn kommer ud?

Hvad er det, så de kan forvente, vil de gerne se det, vil de ikke se det,

og sætte det uhyggeligt ud, eller hvordan sådan et lille barn kan se ud?

Og efter de så har været der og ventet på, at vejerne starter, går fyssele jo så i gang.

Hvordan adskiller en abortfyssel sig fra en emellig fyssel?

Den samme fysiologiske process med, at livmåeren skal lave nogle vejer, den trænger sig sammen, og dermed åbner nederst et del af livmåeren sig, sådan at forstået kan passere ud igennem.

Det, der så adskiller sig, er jo, at det er et meget, meget mindre barn.

Så er der selvfølgelig hele det psykologiske spekten med,

at situationen er en diamentralt anden, end når man forventer eleverne og rask barn.

Og det påvirker jo det hele.

Hvis vi nu forestiller os en fyssel i 18 uge, hvad er det så helt konkret, der kommer ud?

Ja, men det er jo et lille foster.

120 centimeter lang, godt et par hundre gram, men 2 og 300 gram.

Alle organer er jo egentlig skarpt i løbet af de første 12 uger.

Men man kan jo godt se, at det er et meget ufærdigt lille vasen,

lidt gennemsigtigt, altså meget sådan en højrrød farve.

Så man skal forestille sig en baby eller et lille foster,

men bare i en lille bite gennemsigtig helt på rødsudgave?

Ja, det skal man.

Og det er også noget af det, der går igen i de beskrivelser, der igennem når man har hørt parne set på.

De siger, at det ligner en lille alien, altså til lidt kærligt sagt, en lille rød rege eller en rød tomat.

Altså, jeg har hørt mange af de, der er lidt pusse i udtryk,

[Transcript] Genstart / De sene aborter

men som jeg lige præcis er udtryk for, at det er noget andet end en baby. Nogen gange kan fosteret jo også vise livstegn?

Ja.

Faktisk kan fosteret ned til u15 godt vise livstegn, og det er selvfølgelig ikke tit, det sker i u15, men det kan ske.

Og det er sådan noget som hjerteaktion, altså at forstås hjerte, slår, at man skal nu engang koncentrere sig for at kunne se det.

Så kan det være nogle reflekser, nogle små spjæt, og det kan være gisp.

Men det er ikke noget med et god råd, fordi lungerne er så underudviklet på det her tidspunkt, så det er slet ikke muligt.

Hvad gør man, hvis man ser, at der er et lille hjertebank, en lille refleks, altså hvis der er livstegn?

Ja, men så er man nødt til at fortælle det til kvinde og til parede, og det har man også forberedt dem på, at det kan være en mulighed.

Hvilket nogen er meget bange forske og andre gerne vil have.

Men altså så er man nødt til at finde ud af,

men hvis der er livstegn, vil kvinden så sidde med det her lille barn, eller kan hun ikke rumme det, så er det jordmorden, der tager sig af det, og sidder med det i tvøb, for eksempel ind til, at det er dødt.

Er det noget, man kan gøre noget ved, eller er det ligesom bare at vent og se, at tilfældigheder om, hvor vidt forstået giver livstegn eller ej?

Ja, men faktisk er der jo den mulighed, at man kan få udført det, som hedder Phytosidium, og det betyder, at man sørger for, at barnet dør, inden man sætter abortføslen i gang.

Og det foregår ved, at en læge, som er uddannet indenfor første genastik, sprytter kalium ind i førsteds hjerte gennem et præk i kvindens maveskin.

Det er da ikke en mulighed, som man, som standard, tilbyder alle abortsøgende kvinder.

Det er kun en gang imellem.

Det er den enkelte læge, som laver det skønt efter en individuel vurdering.

Det kan jo være, at kvinden selv siger, at hun er rigtig, rigtig bange for, at det her lille forstået bliver gjort til et barn rent juridisk, fordi det er dem, det der sker når et forstået viser livstegn.

Hvad mener du, at det bliver gjort til et barn rent juridisk?

Hvad sker der, hvis forstået viser livstegn i et par minutter?

Jamen om det så er fem sekunder eller et par minutter, hvis forstået viser livstegn, så er lovgivningen på den måde, at så bliver det registreret som et livnefødt barn, og ikke som en abort.

Og det medfører en række forblikkelse, at det skal begraves eller besættes.

[Transcript] Genstart / De sene aborter

Og det innebærer også, at barnet faktisk får en CPR-nummer, og bliver registreret som livnefødt, og som et rigtigt lille barn.

Betyder det noget for den måde, den gravide forholder sig til forstået? Det er jo svært for mig hele svar på, men det betyder jo i hvert fald noget, at hun skal forholde sig til også, at der er et samfundsapparat, der går i gang, og siger, jamen nu har vi med den ene hånd, ligesom tilbudt der en abort, og så med den anden hånd, fordi at dit forstået selvfølgelig viser livstegnen, så gør vi aborten til en fyssel og forstået til et barn.

Det synes jeg jo, der har mange svære dilemmaer i, og potentielt et emotionelt overgreb på denne her kvinde. Jeg forestiller mig jo, at der er nogle kvinder, hvor det har koluselt store og vigtige betydning, at deres barn og forstået her bliver registreret som et menneske, som et barn i verden, det skal begrave, så så siger du, at det kan også være et emotionelt overgreb, altså hvad mener du med det?

For den ene kvinde er situationen, at hun faktisk håber, at der er livstegn, fordi så ved hun, det er uridisk også at blive til et barn, og hun kan få ret til såre og lov, og det bliver også næmme at vise til omværdningen, at det her var altså et rigtig barn, og for anerkendelse for det tab hun oplever.

Men den anden kvinde, det er det værste, der kan ske for hende i den her situation, at hun skal ha' podduttet en barnestatus til den her bord, hun har været igennem.

Har du oplevet dit arbejde som jormor her på afsnittet for tab, at der bliver tillagt forstået en betydning, som den fødende ikke ønsker?

Ja, det har jeg, det har jeg.

Og jeg vil sige, at jeg kan også se, at på vores afsnitt, fordi det her eksisterede nu i 12 år, at der er sket en proces, hvor vi i begyndelsen også, fordi vi var så evig for at gøre det godt nok, at vi nok meget sådan en til en, der fører den omsorg, vi drager for kvinder, der har mistet til dødsførsel, til de kvinder, som fik en samhedserbord.

[Transcript] Genstart / De sene aborter

Hvis man gør det ureflekteret,
så kommer man til at overskrive nogen kvinders grænser,
fordi de ikke ønsker, at man skal komme med en lille engelsk sprute,
de ønsker ikke, at man skal komme med en lille huge,
fordi det er jo altså noget, der med til signalerer,
at vi giver det her først så en status som et barn.
Vi synes bestemt ikke, at man skal have et bordt grænse.
Det er ikke alle, der ser positivt på en ny af bordt grænse.
Vi synes, at den ligger, hvor den ligger, og der ligger den fint.
Spørgsmålet har altid vagt store følelser,
og gør det også i dag.
Det handler jo om, at man skal bruge sin sønne fornuft.
Moderaterne vil gerne have et bordt grænse,
og det mener sådan set, at vi bestemt, at vi gør ved at fastholde grænse.
Og vi ser gerne, at det er omkring de 18 uger.
Det vi egentlig er bange for,
det er, at vi kommer for tæt på livdøgtighedets allerede.
Det er til pass langt nok væk fra livdøgtigheds taget.
Men samtidig mener vi også, at vi skal have en fri afbord.
Vi synes jo, at som udgangspunktet,
at vi skal sikre, at de her bordt, de bliver foretaget,
så tidligt, at de er forløbt, som har hovedmålet.
Det er de her mange følelser, de gravidere
og jordmøder, som Mathilde Lind Jørgensen skal navigere i.
Næsten alle, de føler en stor letelse,
fordi de har været meget nervøse mange af dem,
for det her, de skulle igennem.
Og nu er de igennem det.
De er også rigtig mange af dem, jo ked af det.
Det kan også være en overvællelse.
Selvom man er lettet, så kan man også være helt overvællat af,
at nu er det der lille krop der,
og man skal finde ud af, hvad der skal ske med den.
Hvad er forskelene på, hvordan de vil forholde sig til forstået efter fødselen?
Der kan være rigtig stor forskel.
Altså, nogle vil ligesom have rigtig mange af de ting,
som man også ser i den der ny barselstid,
med en ny født levende baby.
Altså, man holder barnet, man ser barnet,
man får nogle familiemedlemmer ind,
og så besøger.
Så nogle gange kommer du ud og læg på køl,
ude i det andet lille rum i avesnyddet,
men så lad os se noget på dagen, så vil de gerne have det ind til sig igen.

[Transcript] Genstart / De sene aborter

Og andre vil måske godt se det,
men ganske kort,
så vil de ikke se det igen.
Og nogle tredje vil slet ikke se det.
Og så dækker man det jo som jordmål af,
med en stofblad, og tager det diskret ud fra stuen.
Og så skal vi jo i timerne, der kommer,
finde ud af, hvad skal der så ske med den her lille krop?
For det er der ligesom tre muligheder,
at man kan det, vi kalder bortskafte,
med hospitalsovfald.
Man kan få det nedgravet, hvor det ligger sådan lille,
hvide pappeske, som så bliver gravet ned,
i sådan en fælles børneplæne,
ligesom de ukendtes grav, bare for de helt små.
Og så kan man vælge begravelse for deren kiste.
Du siger, bortskaffe er det med hospitalsovfald,
eller medicinsk affald.
Hvis nu patienten ikke vil have noget med dig at gøre,
eller ikke køre rumt, eller hvad der nu kan være,
helt fuldstændig legativ med årsætter til det,
så hvordan er det for dig at skulle gøre det?
Ikke helt nemt.
Altså det er jo en særlig situation,
hvor at forstået ligger større i den her lille,
hvide pappeske,
og så skal jeg gå helt konkret ud og lægge den her eske,
med forstået i en gul affaldskontene,
som så er gul, fordi det sådan signalerer,
at her er der noget menneskevæv,
og man skal lige være forsigtig i håndteringen af det.
Og det respekterer jeg fuldstændig,
at det er den kvinde eller det par ønsker.
Og det betyder ikke, at jeg ikke bliver påvirket af,
at det jo var et lille, menneskeligt potentiale,
som ikke blev,
og som jeg skal smide væk.
Og hvad gør du?
Du siger, at det er på en eller anden måde,
du har 100 % respekt for det,
men det er stadigvæk også,
et ikke venskeligt,
det er måske ikke det korrekte ord,
men det kan også være...

[Transcript] Genstart / De sene aborter

Det er sværtidigt, ikke?

Sværtidigt.

Gør du noget, der kan gøre det nemmere,
og nogle rutiner, nogle ritualer?

Ja, altså...

Jeg er meget bevidst om, at jeg ikke skal...

Altså det skal ikke være mine behov,
der går ind og overruler kvindens.

Det er det vigtigste for mig.

Når det er sagt, så kan jeg godt ind i mig selv,

så den taler lidt til det her lille væsen,
altså sådan nogle pudder, der lige har ned,

og lægger dig lidt pen til rette,

og så sender jeg dig videre, altså...

Sådan... Det kan man godt kalde sin lille ritualisering,

hvor jeg gør noget for mig selv,

for at kunne udføre det her i nogenlunde fred med mig selv.

Og hvilke overvejelser gør du dig i forhold til den rolle, du spiller,
og din medjormøder?

I bliver jo en kæmpe del af det her,

kunne jeg forestille mig,

og jeg er jo også med til at sætte en ramme for situationen.

Men måske endda også følelserne?

Det er jo et godt spørgsmål,

og man sådan kan...

Man kan sige, kan vi resikere

og påføre nogle, nogle sovefulde følelser,

som de måske ikke selv vil have udviklet,

hvis ikke vi ligesom kom med et eller andet apparat,
der handler om...

Men nu kan man også finde engelsk pudder,

og huer, og tæpper, og så videre.

Altså det ved vi jo ikke noget om.

Det er vigtigt at sige, at vi ikke har noget sådan,

evidensbesedte grundlag for at sige,

det er den her behalning, der er den rigtige...

Det ved vi simpelthen ikke.

Så derfor sørger jeg, at vi ikke vil sige blinde,

fordi vi har selvfølgelig noget erfaring,

og også noget viden på andre områder,

vi lener os op af.

Men vi er nødt til at tage os tiden,

fordi vi er jo på den ene side,

har vi en enorm definitionsmagt,

[Transcript] Genstart / De sene aborter

i forhold til at prøve at gætte dem igennem,
fordi de ikke har været i det før.
På den anden side, så er det jo deres valg.
Tror du også, at det er derfor,
at det er debat og samtale diskussion
om at bortgrænsten er så utrolig svært,
fordi vi alle samværelse er tillæggere forstrød,
så fuldstændig forskellige betydning?
Ja, det er jeg helt sikker på,
at det lige præcis er derfor,
at debatten er som den er.
Og de grænser, vi sætter, altså 12 u18,
hvor det nu ender hende,
det er jo også arbitreret, altså det er jo ikke noget,
vi sådan kan sige, men det er lige der,
vi skal gå, fordi sådan og sådan.
Okay, så det, man i hvert fald kan konkludere
i hele den her meget vanskelig debat,
er, at man nok aldrig nogensinde får helt samme oplevelse
og sygning på, hvad et lille potentielt menneskeliv er.
Lige præcis, og det rykker sig jo også hele tiden
med levedenskabens grænser og muligheder, ikke?
Så det er noget, der er dynamisk,
og det er måske vikligheden, det, der er,
det allervigtigste at forstå,
fordi så tror jeg bedre,
for den her ødmighed over for den enkelte kvinde
og det enkelte par, der går igennem det her
og hvad nyt skal jeg på åbne over for,
hvordan var det egentlig for dig,
hvordan var det egentlig for jer.
Matilde Lind, tusind tak for besøget det.
Velbekomme, tak fordi jeg måtte være med.
Dagens genstart er lavet af Klaudia Steenhardt,
Charlotte Kruvel, Liene Fabrisius,
Søren Elbeck, og mig, Anna Ingris.
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt

[Transcript] Genstart / De sene aborter

Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt
Førstående af Klaudia Steenhardt